

IJMUIDEN 30-10-88

Ron van den Brink

De excursie naar de pier van IJmuiden op 30 oktober 1988 begon met een uitzonderlijk fraaie zonsopgang: 'n fel-oranje gloed, onderbroken door donker dreigende wolkenpartijen. Een schouwspel waarbij onwillekeurig "Morgenstimmung" van Grieg je gedachten binnensluipt.

Met z'n tweeën, de rest van de groep was nog niet gearriveerd, namen we maar vast een voorproefje op wat er te zien zou zijn. Aan het begin van de pier zwom een eend-achtige; een IJseend, vond ik, aangezien ik de vorige avond bij wijze van huiswerk alles wat er eventueel gezien zou kunnen worden in m'n Bruun-gidsje had opgezocht. Huiswerk goed gemaakt hoor, de later gearriveerde excursiegangers beaamden m'n vondst en konden haar ook uitgebreid bewonderen! Aan het begin van de pier week het gezelschap even uit naar een strandje, om de daar aanwezige vogels te bekijken. Veel meeuwen en een enkele Drieteenstrandloper. Deze had ik al eerder uitgebreid kunnen bewonderen (weekend Terschelling bijv.) dus ik ging maar vast weer terug naar de pier. Net te laat, want daar aangekomen vertelden enkele andere vogelaars (de Zuidpier is een soort Kalverstraat voor vogelaars en vissers) dat er zojuist een Pestvogel voorbij was gekomen. Wel zat er nog een Zwartkopmeeuw, een Drieteenmeeuw met z'n zwarte pootjes en een geringde Zilvermeeuw tussen de vele Zilvermeeuwen, Storm-, Grote Mantel- en Kokmeeuwen.

Toen iedereen weer bij elkaar was ging de club de eigenlijke pier op en zag in de loop van de wandeling, de pier is zo'n 3 kilometer lang, diverse soorten en maten vogels langs zwemmen, duiken en vliegen. Een Sperwer bijvoorbeeld poseerde even op de stenen en vloog vervolgens vlak langs ons, richting vaste land. Twee Goudhaantjes scharrelden naar de kust. Op zoek naar bomen? Op het water: in totaal vier Roodkeelduikers, één Zwarte Zeeëend, drie Topper-eenden, veel Eidereenden, waarvan 2 mannen in prachtkleed en één totaal gesloopt. Waarschijnlijk in de nylondraden van de "sport"vissers terecht gekomen.... Boven het water: een Dwergmeeuw en zo'n vijftig Steenlopers.

Einde pier. Even de zee afturen en weer terug naar af. Zat er nu wel of niet een Roodkeelpieper tussen de vele Oeverpiepers? Ik durf het niet te zeggen, of toch wel..?

Op de terugweg vlogen de meeste excursieleden als een haas op de koffie met gebak af en misten zodoende nog het een en ander. Ronald Sinoo bleef wat achter en ik vond dat hij wel zó lang bleef staan, dat er wel iets bijzonders moest zitten, dus nog maar honderd meter teruggelopen. Een Roodhalsfuut, jawel. Even verderop vloog iets kleins weg, ook maar even kijken: een Kleine Alk, ook leuk. Tot slot vloog vlakbij het paviljoen een Houtsnip op en pas toen we die uitgezwaaid hadden zochten ook wij de warmte van de kachel op. Dag pier, tot de volgende keer.